

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta 1 gl. 30 kr., za četrt leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroška ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Zmernost ali srčnost?

(Dopis od Savinje.)

Ob znanih dogodkih na Dunaju, ki so bili povod burnim sejam v državnem zboru, je minister Ledebur govoril o zmernosti, ter to čednost priporočal poslancem kot vodilo. Ministri somišljeniki kakor tudi liberalci so ta govor visoko hvalili in povsem odobraval. Tudi ministerski predsednik je za svojim tovarišem poudarjal, da zmerno postopanje se bolj strinja z duhom krščanske vere. Res, zmernost je vsega priporočevanja vredna čednost, ali naš krščanski nauk pozna poleg zmernosti še drugo poglavitno čednost, kateri se pravi srčnost.

Čednosti, da so prave, morajo združene biti. Ni zmernost prava čednost brez srčnosti in ni srčnost prava čednost brez zmernosti. Zatorej enostransko priporočanje in naglašanje krščanske zmernosti se nikakor ne strinja z duhom naše sv. vere. Tak nauk je škodljiv in poguben. Priča nam je ravno naša država. V Avstriji imamo ogromno večino katoliški kristijani, a v svoji »avstrijski zmernosti« smo zgubili ves upliv nasproti sovražnikom naše vere. Srčnost, s katero so nasprotniki zastopali in širili svoja načela, je izpodrinila naša načela, to pa le zato, ker je manjkalo avstrijskim katolikom srčnosti, da bi bili srčno spoznavali in branili svoja načela.

Sicer pa ni naš namen pisati o tem, marveč posegli smo nazaj na tisti tako hvaljeni in odobrovani govor zato, ker nam je ta čas prišel dvom, da ministri kakor poslanci sami nimajo morda tiste čednosti, katero drugim priporočajo. Nismo se varali. Lahko je lepo govoriti o zmernosti, a zmeren biti to je kaj drugega. Ko smo brali tedanja poročila iz drž. zbora, spomnili smo se pri govoru grofa Ledeburja zgodbe o potrpežljivem Jobu. Bog je hvalil njegovo čednost. Satan pa odgovori: »Ali se mar Job zastonj Boga boji? Delo njegovih rok si blagoslovil in posestvo v deželi se mu je naraslo. Stegni pa le malo svojo roko in v zami mu vse, kar ima, videl boš: v obličje te bo klek«. Job je dobro preстал poskušnjo v svoji čednosti. Kako pa grofa Ledebur in Badeni in njuni tovariši in zavezniki?

Grof Taaffe je stegnil svojo roko ter hotel nekoliko veleposestnikom in liberalcem odvzeti volilne pravice, — a kakor bi jih bila kača pičila, so skočili kviško vodje treh velikih strank, ter se spodbili Taaffeju ministerski prestol in pokopali njegov predlog o preosnovi volilne pravice. Zatorej nismo mogli prav verjeti, da imajo sedaj že lepo čednost zmernosti, tisti vsi, kateri so jo drugim priporočali. Da se nismo motili, kaže Badenijeva volilna preosnova.

Po desedanji volilni postavi je prišel izmed veleposestnikov na 63, po mestih na 2918, na deželi pa

na 10,592 volilcev po eden poslanec. Tako ostane tudi še naprej. Da ostane isto krivično razmerje, pa priča, da znajo zastopniki veleposestva in liberalcev sicer o zmernosti lepo govoriti, a ne znajo zmerni biti. Dosedaj smo imeli tri volilne razrede. V I. razredu so volili veleposestniki, v II. meščani in nekateri tržani, v III. pa kmečke občine. Po novem načrtu bo tem trem razredom pridjan nov »splošni volilni razred«. V tem razredu bo volilo 5 milijonov volilcev 72 poslancev, a 5000 veleposestnikov voli 85 in vsa mesta 118 poslancev. Kaj ne, to je zopet lepo po zmernosti razdeljeno?

Za nas Slovence je volilna pravica še posebno krivično obrnjena. Že po stari postavi bi nam šlo po številu volilcev več poslancev. A ne le da to krivično razmerje v starih treh razredih tudi po novem predlogu ostane, dela se nam v novem splošnem volilnem razredu ista krivica. Na Kranjskem n. pr. bo prišel eden poslanec na 108.000 volilcev, v Galiciji pa najvišje na 93.000, v Trstu celo na 33.000.

Tako je pač razvidno, da je v našem državnem zboru že samo gledé volilne pravice mnogim poslancem treba bolj srčnosti kakor zmernosti, da se ta važna pravica državljanov, če ne enako, pa vsaj pravično razdeli. Isto velja tudi še v marsikaterih drugih zadevah. In tako postopanje se strinja tudi z duhom naše vere. »Zakaj Bog nam ni dal duha strahu, ampak moči.« (II. Tim 1, 7).

Jugoslovansko šolstvo.

(Govor g. državnega poslanca dr. Gregoreca v državnem zboru dne 17. februvarija 1896.)

Visoka zbornica! Ako je resnično, da narod v politiki le toliko velja, kolikor zna in kolikor omike ima, tedaj mora biti za vsakega narodnega zastopnika posvetovanje o bogočastnem in naučenem poglavju največjega pomena. Vsak izmed osem različnih narodov v tostranski državni polovici ima v tem oziru svoje posebne želje in potrebe ter želi, da jih v tej visoki zbornici izve vlada in njeni zastopniki. Jaz izpolnim to častno nalogo za svoje jugoslovanske rojake.

Pred vsem prosim visoko zbornico, naj vsprejme one sklenjene predloge proračunskega odseka, ki se tičejo ureditve plač katoliških duhovnikov. V priporočilo naj navedem le dva slučaja. Priden in učen katoliški duhovnik, sin ubogih starišev, je neprenehoma skoraj 24 let deloval v pastirstvu. Bil je posebno kot katehet zelo priljubljen, toda služil je kot kaplan v zelo revnih župnijah in si tako ni mogel ničesar prihraniti, in res ni imel nobenega premoženja, ko je moral vsled trajne živčne

bolezni stopiti v začasni pokoj. Tu je dobil 275 gld. plače na leto, to je 75 kr. na dan. In s tem naj bi se visoko izšolan mož, pri tem še bolan in star, svojemu stanu primerno preživel? To je popolnoma nemogoče.

Nadalje poznam župnika na kmetih, ki mora verskemu zakladu zelo velik davek plačevati, na leto 164 gld. Od kod to? Ko se je zadnjikrat odmerjal davek, se je zelo ostro postopalo in se nepremično blago ni vceenjevalo s 70kratnim, ampak 108kratnim čistim doneskom, in tako so le 1075 gld. odmerili za izdatke.

Koliko naj bi sedaj ta župnik poplačal s temi 1075 gld. na leto? Plačati pa mora zemljiškega davka 119 gld., miznine 200 gld., potem mora vzdrževati dva kaplana in oskrbovati 80 oralov veliko posestvo, v tem 7 oralov vinograda, in tudi skrbeti za obširna župnijska in gospodarska poslopja. Istočasno mora tudi plačevati potrebne posle, ki so vedno dražji, in delavce.

Vse to storiti s 1075 gld. nam morda verjamejo pri zeleni mizi, toda v resnici tega ni mogoče storiti. Dobili so, kar so hoteli imeti, namreč preostanek. Opomnim še, da niso hoteli vzeti 700 gl. duhovske plače, nego so ostali pri 600 gld.; in tako so dobili preostanek 572 gld., na kar so naložili 164 gld. davka za verski zaklad, to se pravi, da mora župnik od 2248 gld. dohodkov plačati samo davka 475 gld., torej ravno peti del.

Prosim še torej enkrat visoko zbornico, da vsprejme sklenjene predloge proračunskega odseka, ki se tičejo končne ureditve plač katoliških duhovnih pastirjev. Istočasno pozivljam visoko vlado, naj se, kadar bo sestavljala novi zakon o duhovskih plačah, natančno ozira na prošnjo katoliškega duhovstva, katera v 28 točkah obsega vse, na kar bi se naj v tej stvari oziralo.

Visoka zbornica! Član 19 državnih osnovnih zakonov ima mnogo modrih določb. Ako bi se teh določb povsod držali in je dejanjski izvrševali, tedaj bi moral narodnostni prepir takoj prenehati. Član 19 pravi, da morajo biti vsakemu narodu potrebna sredstva za omiko v njegovem jeziku na razpolaganje, da tako ni prisiljen se zaradi tega učiti drugega deželnega jezika.

Ako le nekoliko pogledamo na naše avstrijsko šolstvo, moramo priznati, da so v tem oziru lahko zadovoljni le Nemci, manj Poljaki, še manj Čehi, še manj Rusini in Rumuni in najmanj pa Jugoslovani. To bom dokazal s številkami. V tostranki državni polovici imamo 15 visokih šol, 8 vseučilišč, 6 tehniških visokih šol in eno kmetijsko visoko šolo.

Prebivalcev ima Avstrija 23 mil., tedaj pride ena visoka šola na 1½ mil. ljudij. Od 15 visokih šol pa jih je 10 nemških, 3 so poljske, 2 češki, to se pravi: 17 mil. ljudij ima visoke šole, 6 mil. pa nima ničesar. Potemtakem pride ena visoka šola na 2,736.788 Čehov, na 1,203.413 Poljakov in na 846.997 Nemcev.

Pa še nekaj treba tu opomniti. Ako bi se name-ravano nemško vseučilišče v Brnu ustanovilo in bi se zahtevano češko vseučilišče ravnotam ne ustanovilo, tedaj bi na Moravskem prišlo eno vseučilišče na 663.962 Nemcev, dočim bi moralo 1,590.000 Slovanov še nadalje pogrešati enake vikoke šole.

Prej sem rekel, da 6 mil. ljudij nima nobene visoke šole. Ti se morajo zadovoljevati z drobtinicami, ki jim odpadejo od sedanjih visokih šol. V tem neprijetnem položaju smo tudi mi Jugoslovani, Hrvati in Slovenci. Želje Hrvatov je lani tukaj izrazil njihov poslanec Biankini. Proračunski odsek se je bavil z njimi in je ugodno rešil posebno kar se tiče obiskovanja hrvaškega vseučilišča v Zagrebu. Jaz priporočam ta predlog in prosim, da ga visoka zbornica vsprejme.

(Dalje prih.)

Cerkvene zadeve.

†

Pridiga

premilostljivega gospoda knezoškofa **Mihaela** o priložnosti blagoslovitve vogeljnega kamena za novo farno cerkev v Čadramu na praznik obletnice cerkvenega posvečevanja dne 20. oktobra 1895.

Bratje, ali ne veste, da ste tempelj božji, in da Duh božji v vas prebiva? Če pa kdo oskruni tempelj božji, vkončal ga bode Bog. Zakaj tempelj božji, ki ste vi, je svet. (I. Kor. 3, 16. 17).

Preljubi v Gospodu!

Prav vesel in pomenljiv praznik slavimo danes; praznujemo namreč obletnico posvetitve stolne cerkve in vseh drugih cerkvá po naši lepi lavantinski škofiji. Kaj krasen in prazniku primeren evan-geljski beremo danes, evangelj, v katerem nam pripoveduje sv. evangelist Lukež, kako živo je želel nadcestinar Cahej, videti ljubega Jezusa, ga gledati od obličja do obličja. Edina ta misel je navdajala in napolnjevala blagega moža. Le enkrat videti milega Jezusa, le enkrat pogledati v njegov sveti obraz, ta srčna želja mu je navsetovala, da je storil nekaj za moža nenavadnega. Ker vsled svoje majhne postave med obilo množico ni mogel Jezusa videti, popustil je ljudstvo, zapustil je hrušč in trušč, pa je hitel naprej ter je splezal na drevo, mimo kate-rega je hotel Jezus potovati. Z drevesa je Cahej skrbno opazoval, kedaj dospeje Jezus. Ni se ganil ne na levo in ne na desno, marveč nepremično je imel svoje oči obrnjene na stran, od katere bo prišel božji Vzveličar. Če ga sedaj spregleda, kedaj ga hoče zopet videti? Pač nikoli več, saj morebiti ne potuje nikdar več po tej poti. O prevažni, sveti trenotek!

Jezus je prišel do drevesa in ni hitel mimo, kakor je pričakoval Cahej. Ne, Jezus ni šel urno mimo, še postal je pri drevesu, in o sreča neizmerna, ozrl se je celo na drevo, pa je ljubeznivo pogledal s svojim božjim okom Caheja in ga je ogovoril. O veselje, o rajska radost, od Jezusa biti pogledan in tudi ogovorjen. Pač mnogokdo izmed množice si je želel to srečo, pa zastonj. Le Cahej, ki je ves koprnel in hrepenel po Jezusu, le on je vkusil to blaženost. Ko ga je Jezus zagledal, mu je rekel: Cahej, nagloma stopi dolu! Zakaj danes moram jaz v tvoji hiši ostati. In nemudno je stopil dolu, pa je vesel sprejel Gospoda. In ves zavzet ter poln najslajše radosti je pristopil h Gospodu, rekoč: Glej, polovico svojega premoženja dam ubogim in ako sem koga prevaril, mu povrnem čvetero. Jezus pa mu odvrne: Danes je prišlo vzveličanje tej hiši, ker je tudi ta sin Abrahamov. Zakaj sin človekov je prišel iskat in vzveličat, kar se je izgubilo. (Luk. 19, 1—10).

Kako je vse to danes globokega pomena za to duhovnijo. Vesel je sploh današnji praznik, ki se tudi Cahejeva nedelja imenuje, pa čisto posebej radosten in pomemben je za Vašo faro, predragi mi Čadramčani! Zbrali smo se namreč v Gospodu k izredni in redki slovesnosti. Vaš velečastiti in zaslužni gospod župnik si že več let prizadevajo, da bi Vam postavili prostornejšo in lepšo cerkev od sedanje tesne in nizke farne cerkve. Kakor Caheja navdaje tudi Vašega zvedenega in gorečega dušnega pastirja ena edina želja, priskrbeti božjemu Vzveličarju dostojno prebivališče v Vaši sredi. Vsemogočni in vsedobri Bog je doslej vidno podpiral in blagoslovil to hvalevredno podvzetje. Zakaj na prav primernem in ugodnem stavišču je fundament ali temelj za novo farno cerkev že izkopen, in danes [smo med svetimi obredi

blagoslovili vogeljnik in smo ga vložili v zidje nove hiše božje, ki bode poleg krasne cerkve sv. Barbare drugo svetišče v tej župniji, vredno vsega pozora, ogleda in priznanja.

Prav, da smo danes blagoslovili ves prostor, na katerem se bode zidal novi hram božji. In dobro ste storili tudi Vi, da ste šli na častitljivi praznik Marijinega rojstva v procesiji na isti kraj, na katerem so brž potem začeli kopati temelj. Da, blagoslova božjega je treba h takemu važnemu, težavnemu in dragocenemu delu. Saj je delo le prazno brez blagoslova z nebes. In danes poje sv. cerkev, in tudi mi duhovniki smo popevali pri blagoslovljenju vogeljnega kamena prelepi psalm 126: »Ako Gospod ne zida hiše, zastonj se trudijo, ki jo zidajo. Ako Gospod ne varuje mesta, zastonj čuva, ki je straži.« (Ps. 126, 1. 2). Da bode torej pričeto delo vspéh imelo, da bode Gospod hišo zidal, da bode On mesto varoval pred vsako nezgodo in nesrečo, zato smo se danes zbrali v procesiji, pa smo opravili molitve, smo poškopili z blagoslovljeno vodo ves prostor, o katerem bodo veljale za vso prihodnost svetopisemske besede: »O kako strašen je ta kraj. Tukaj ni drugzega, kakor hiša božja in vrata nebeška.« (Gen. 28, 17). In tudi vogeljni kamen smo blagoslovili v namen, da bi bilo vse zidanje blagoslovljeno, da bi bilo Bogu ljubo in prijetno.

Globokega pomena je pred vsem molitev, katero sem molil, ko sem vlagal temeljni kamen. Govoril sem namreč besede: »V veri v Jezusa Kristusa polagamo ta vogeljni kamen v temelj v imenu Očeta in Sina in svetega Duha, da cvete tukaj prava vera in strah božji in bratovska ljubezen; in da je ta kraj odločen molitvi in klicanju in hvaljenju imena istega Gospoda našega Jezusa Kristusa, ki z Očetom in s sv. Duhom živi in kraljuje Bog na vekomaj vse veke.« Pomen te svete molitve, zlasti pa vsebino pristavka, da naj tukaj cvete prava vera, strah božji in pa bratovska ljubezen, to bodele šele tekem mojega govora natanje spoznali in umeli.

Predragi farani! Vi nameravate zidati novo, prav lepo cerkev. Ta namera zasluži vso hvalo in pohvalo. »To delo je veliko; zakaj ne pripravlja se prebivališče človeku, temveč Bogu.« (I. Paral. 29, 1). Pa tudi Vi sami ste cerkev, ste tempelj, ne sicer od kamenja in lesa, marveč duhovni, božji tempelj ste. Zatorej gledite, da prenovite tudi to svetišče. Če je kdo svetišče, v katerem prebiva sv. Duh, je bolj za-nj, kakor ko bi bil sezidal zalo podružnico sv. Barbare, ali ko bi bil celo postavil cerkev vseh cerkvá, dô m sv. Petra v Rimu. »Ali ne veste, da ste tempelj božji, in da Duh božji v vas prebiva? Če pa kdo oskruni tempelj božji, vkončal ga bode Bog. Zakaj tempelj, ki ste vi, ta je svet.« (I. Kor. 3, 16. 17). Ravno o tem, kako je vidni, telesni tempelj podoben nevidnemu, duhovnemu svetišču, naj spregovorim kratko besedo Bogu v čast, Vam pa v pouk in v stalni spomin na današnje slovesno blagoslovljen vogeljnika in njegovo vložitev v cerkveno podzidje.

Začnem pa v imenu tistega, v čegar imenu moramo začeti vse, kar hočemo dobro začeti, vspešno nadaljevati in srečno končati, to je v imenu Jezusa Kristusa, ki je »poglavitni vogeljni kamen, v katerem vsa stavba zgrajena raste v svet tempelj v Gospodu, v katerem ste tudi vi vzdani v prebivališče božje v Duhu.« (Efež. 2, 20--22). In kakor je Jezus Kristus obiskal hišo Cahejevo in jo je napolnil z božjim blagoslovom, tako naj obišče tudi kraj, ki smo ga danes posvetili, pa naj blagoslovi zidanje ter mu naj podeli On, ki je začetek in konec, dober začetek in srečen svršetek.

Gospod, odpri ustnice moje, in moja usta bodo oznanjevala tvojo slavo!
(Dalje prih.)

* * *

Ocena cerkvenih kompozicij.

V naslednjih vrsticah bomo nekoliko cerkvenih kompozicij po vrsti, kakor smo jih sprejeli, ocenjevali ter častito duhovščino in gg. organiste na najnovejše proizvode cerkvene glasbe opozarjali. Pred vsem pripomnimo, da je osobito Cecilijino društvo v Ljubljani tekem let, odkar obstoji, za razvoj cerkvene glasbe gledé izvrševanja petja in gledé cerkvenih kompozicij toliko storilo, da se sme meriti z večino avstrijskih dežel. Cecilijino društvo v Ljubljani je uplivalo, da so v Mariboru in v Gorici ustanovili Cecilijino društvo. Tekem 20 let je ljubljansko Cecilijino društvo izgojilo toliko glasbenikov ter bilo povod, da se je več cerkvenih kompozicij objavilo, kakor na Nižje-Avstrijskem, Štajarskem in Koroškem skupaj, ter se samo Tirolska, kjer deluje vrli Mitterer in Gornje-Avstrijska, kjer sta jako plodovita v glasbi Gruber v Šent Florijanu in Habert v Gmundenu, v tem obziru Kranjski primerjati dá.

Še več trdimo! Če izvzameš vrla glasbenika Nedved-a in Foersterja, katera smemo po pravici učitelja v cerkveni in posvetni glasbi za Slovence imenovati, niso pred osnovanjem Cecilijinega društva v Ljubljani razun malo izjem niti poznali pravilnega načina umetalnega zlaganja, in zatorej so cecilijanski nazori posredno uplivali na našo posvetno glasbo. Istina je, da so najkrasnejše kompozicije, katere izdaja naša marljiva »Glasbena matica« v Ljubljani, večinoma duševna last onih vrlih mož, kateri so vse svoje moči posvetili preustrojitvi cerkvene glasbe! Imenujem le Foerster-ja, Nedved-a, P. Hugolina Sattnerja, P. Angelika Hribarja, Fajgeljna in dr.

Po teh opazkah priporočamo prav nujno vsem cerkvenim pevovodjem in organistom naslednje kompozicije, katere so nam poslali, da bi jih ocenjevali: 1. »12 Marijinih pesmij za mešan zbor, uglasbil Janez Pogočnik«. Založila Katoliška Tiskarna v Ljubljani. Cena 50 kr. — Tako je naslov jako fino tiskanemu in elegantno okinčanemu zvezku, v katerem nam je podaril nadarjeni in plodoviti organist v Tržiču na Kranjskem, g. Pogačnik, 12 ljubkih glasbenih cvetk v čast in slavo sveti Božji porodnici. Pesmi so vseskozi v resnem cerkvenem duhu zložene, ne kakor nekatere žalibog le preveč še razširjene Marijine pesmi, v katerih nahajaš trivijalnost navadnih pouličnih pesmij! Gledé muzikalne vrednosti niso vse, kakor se samo ob sebi razume, enake vrednosti. Vendar so vse pravilno zložene, in slog pozameznih pesmij in tok melodije značita premišljenega in v vseh skrivnostih glasbenih dobro izobraženega glasbenika. Mi smo preverjeni, da je g. Pogočnik slikar, bi nam gotovo, kakor sodimo po duhu, kateri veje iz njegovih Marijinih pesmij, ustvoril in naslikal jako mične in nežne Marijine slike! — Da pa pesmi tudi v resnici pobožen utis napravijo na poslušalce, treba jih je nežno in pobožno peti, besede kolikor le mogoče izgovarjati, slope pravilno poudarjati, pred vsem pa mirno in lahko peti. Upitje ni petje. Organist naj s primernimi, ne preglasnimi spremeni, akorde lepo vežoč, spremlja. Tako se naj pojo tudi te pesmi, in utis je potem ugoden in gotov!

L. H.

Gospodarske stvari.

Kako naj se kokoši krmijo?

Kokoši se redijo po največ iz treh uzrokov: prvič da bi nanesele gospodinji obilno jajec, drugič, da bi dale dobro pečenko in zadnjič, da bi se ohranilo to ali ono pleme čisto, da bi se ne zmešalo z drugim. Tretjega namena se pač kmetovalec navadno le redkokdaj poprime. Na to gledajo v prvi vrsti le večji gospodarji, da imajo čisto pleme bodisi za domačo rabo ali za prodajo, da oskrbljujejo z njim druge posestnike. Nadalje so se osnovala tudi posebna društva, ki gojijo razna plemena ter je ohranjajo čista, nepomešana.

Da bi se kokoši močno redile, na to se navadni kmet tudi ne ozira kaj posebno, za to skrbijo že drugi, ki s perutnino barantajo. Naši kraji še celo ugodni niso za take kokoši, ki bi prav veliko in mastnega mesa imele, ker je tukaj prehladno. Te se le bolj v v južnih krajih gojijo, na Italijanskem in južnem Francoskem ter onod razpošiljajo po svetu.

Kar je pri kokoših za naše gospodinje prave imenitnosti, so jajca, ki se še vedno tako razpečajo, da je vredno, rediti v to svrhu nekaj kokošij. Za jajca pa ni vsaka kokoš ednake veljave, kar že naše gospodinje iz lastne skušnje precej dobro vedo in za to se le rajši ozirajo po takem plemenu, ki rado nese.

In če se dvorišče res preskrbi s takimi kokošmi, še to ni vse; mora se tudi skrbeti, vestno skrbeti, da dobiva perutnina svojo klajo v primernem redu in v pravi meri ter da je pred vremenom zavarovana. Po zimi morajo imeti kokoši suh, svetel in dovolj topel hlevček ali pokrit prostor. Kadar je zima prehuda, ne smejo se pod milo nebo spuščati. (Konec prih.)

Sejmovi. Dne 7. marcija v Poličanah (za svinje). Dne 9. marcija na Pilštanju, Vidmu in v Tilmču. Dne 10. marcija v Št. Juriju ob Taboru, v Št. Jakobu v Dolu, v Strassu, na Spod. Polskavi, v Kostrivnici, Kapelah in Orešju. Dne 11. marcija v Imenem (za svinje), pri Sv. Magdalen v Mariboru (tudi za konje) in v Vitanju. Dne 12. marcija v Št. Juriju ob južni žel., v Selnici ob Dravi, v Št. Lovrencu na Dravskem polju in na Bregu pri Ptujju (za svinje).

Žitne cene v Mariboru od 22. do 29. februvarija
Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 55 kr., rž 4 fl. 90 kr., ječmen 4 fl. 30 kr., oves 3 fl. 30 kr., turšica ali koruza 4 fl. 30 kr., proso 4 fl. 50 kr. in ajda 4 fl. 60 kr.

Dopisi.

Iz Gornje Radgone. (Okrajni zastop). Za trdno smo mislili, da bodejo to leto naši možje podrli nespametno ravnanje Bračkovcev. Toda izmed 48 občinskih glasov je samo 19 stanovitnih ostalo. Vsi drugi so sramotno odpali. Pred volitvijo so v roke segali, pri kupici Kurbusovega vina pa so besedo požrli in niso se sramovali glasovati tako, kakor sovražniki slovenskega naroda. Celo jurjevska fara, ki ima toliko znamenitih slovenski mož, je slabo bila zastopana. Imena znamenitih odpadnikov so: Knez Jurij iz Dragotincev, Matjašič Valentin iz Galušaka, Topolnik Anton iz Kralovec in njegov pomagač Ciproš, Irgolič in Ploj Matjaš iz Zbigovec, Zorko Franc in Kreft Jožef iz Grabonoš. Celo jurjevski Lukovnjak se je pomešal med izdajalce. — Strela udri iz vršine — Izdajalce domovine! — Vam pa možje slovenski, ki ste stanovitni ostali, ki ste po-

kazali, da imate v glavi pamet in srce na pravem kraju, kličemo: Ostanite taki junaki, poštenjaki, kakor ste se skazali na dan volitve. Vi se lahko ponosno povsod pokažete, izdajalci pa se bodejo skrivali. Vino iz Bračkovega polovnjaka jih je zmotilo. Ali prišel bode čas, ko se bodejo britko kesali; vi pa slovenski možje bote rekli: Taki smo bili in taki ostanemo. Tudi Bračkove slave bo kmalu konec! Pazite dobro, kaj nam bo prinesla bližnja bodočnost! Jurjevčan.

Izpred Huma pri Ormožu. (Okrajni zastop). Gledé na dopis v vašem cenjenem listu, št. 8. prosim, sprejmite sledeči popravek: Ni res, da bi pri občnem zboru dne 30. decembra 1895 bil jaz podpisani načelnik poročal o prošnjah občinskih doklad; o tem je poročal g. odbornik in moj namestnik Franc Hanželič. 2. Ni res, da bi se bil g. odbornik Š. proti zahtevi občine kogske (80%) in brebrovniške (35%) oglašil; res je temveč, da v okrajnem odboru ni nobenega odbornik »Š.«; res je nadalje, da je načelnikov namestnik, g. Hanželič, kot poročevalec sem predlagal znižanje previsokih kogskih doklad, katere so se od 80% znižale na 40% in sicer soglasno; res je pa tudi, da je g. zastopnik J. Šinko med drugimi tudi se oglašil za znižanje doklad, katero se je pri obč. brebrovniški izvršilo od zahtevanih 40% na dovoljenih 35%. 3. Ni res, da bi bil okrajni zastop l. 1894. sklenil središko cesto z racepanim kamnom ali prodecem nadelavati; res je pa, da se je za središke ceste vsikdar izdražbal dravski prodec za navažanje; res je, da je ta prodec navedno okrogel, pa ne z blatom zmešan. Res je nadalje, da je za središke ceste od okrajnega odbora po stari šegi, kakor tudi za druge okrajne ceste, izvoljen in od odbora nastavljen cestni nadzornik, sedaj g. Robič, (pred njim g. F. Kolarič) kateri ima, kakor nadzorniki drugih cest, nalogo in dolžnost skrbeti: a) da se blatni pesek na cesto ne vozi, b) da se prodec o pravem času navozi in navožen v prizme spravi in da se v priličnem času na cesti razgrne; njemu gre nadzorništvo nad cestarji njegovih cest; le proti njegovemu potrdilu, da je od nadzornika v redu navožen prodec prevzet, se voznikom voznina izplačuje. Središčani so si torej sami krivi, ako njih občinstvo pri Fridrihu in še kje indi blato gazi, ker to ni nikakor res, da bi dravski prodec samo blato pouzročeval; okrajni zastop si prizadeva z velikimi stroški dravski prodec pridobivati za druge ceste ormoškega okraja, na pr.: za cesto Ormož-ljutomersko in je vesel, ako je zima ugodna, da si ga iz Drave po zimi spravlja; pritožbe dopisnika so torej popolnoma neosnovane; osnovana pa je želja dopisnika, naj se kimoveci v odločne narodne može spremene, potem ne bodo središki zastopniki okrajnega zastopa se več vezali z nemško ormoško stranko, kakor so to opetovano delali pri zadnjih volitvah, kjer so proti večini sedanjega okrajnega zastopa z Nemci sodelovali.

Okrajni načelnik: Venedig.

Iz Ribnice. (Nesramnost nemškutarije). Slovenska zmaga ne gre nemškutarjem iz glave. Kar niso prej storili s šuntanjem proti čast. duhovščini in posameznim Slovencem, to hočejo popraviti sedaj z dopisovanjem v »Marburgerci«. Zadnji dopis od 24. sveč. iz Ribnice je pisan tako lažnivo in hudobno, da lahko trdimo: Dopisnik je dosti hlač raztrgal v šoli, da se je naučil takó legati, ali manire se ni naučil. Pravljica njegova o tepežu g. Sch. s kmetom Zaveršnikom je taka, da se laž kar sama otiplje. Kar kvasi dopisun o župnikovej stranki in delovanju čč. gg. duhovnikov, pač pred celim poštenim svetom opravičuje le postopanje naše stranke, kjer se je združilo vse, kar nosi pamet v glavi. Več nego kakšna koli agitacija, nas pa je k temu silila surovost in divjanje nasprotnikov.

Zagotovljamo za vedno, da ti nas ne bodo več vodili, naj si torej oskrbijo drugih kimovcev! Še posebno pa se je izkazal dopisun s kvasenjem o »agitorci« g. Zapečnik. To je tako debelo, da bi mu laž za lažjo lahko jemal od ust in metal nazaj v obraz. Da hči slovenske matere ne zataji svojega jezika in naroda, to je le hvalevredno. Bog nam daj mnogo takih Slovenk, da bi nam pomagale, pa bi naši »privandranci« in »lačenbergerji« bili kmalu brez zaslombe, kar jih takó že čaka! Dalje laže piša o otrocih g. Z., da so ubogo talentirani. Raje naj bi potipal svojo bučo, ki je nad učenjem menda že obupala, — pa se prepričal, da je dečko Jakobov v III. razredu med odličnjaki, deklica v II. pa naravnost prva! Kaj se dalje vtika pisun v družinske razmere, rečemo le, na dan s pravim imenom, pa ti damo nekaj ječmena pohrustati! — Saj vendar lahko cela poštena Ribnica priča, da je hiša in rodbina Jakobova brez madeža, razun če se ji to šteje v greh, da je slovenska. Tega greha se pa v Ribnici več ne bojimo, marveč smo ponosni, da nas je mati Slovenka zibala! Držimo se tega tudi dejansko s tem, da pretrgamo vse zveze z nasprotniki, obiskujemo le take krčme in prodajalnice, kjer se nam ne posmehujejo in rogajo, sploh odrecimo jim vsako pomoč! Stavim glavo, predno mine par let, bode marsikateri trebuch skušal in napuh se ponižal! Kadar bodo že dosti spokorjeni ti srboritneži, potem se še le spomnimo besed pesnika: Osveta naj slovenska — Ljubezen bo krščanska!

Iz Vojnika. (Spomin na veselico.) Ne popisujemo radi veselice, katere na razvoj napredka le malo uplivajo; toda med take navadne se ne sme šteti veselica z dne 9. febr. Takrat se je pri nas pokazalo, kaj premorejo male moči, ako se lotijo z dobro voljo dela in ustrajajo. Tamburaše imamo še le eno leto in pevsko društvo se je ustanovilo še le letos; in vendar se je priredilo kaj takega, za kar bi najbolj navdušeni le z glavo odmajali. To se pravi delavna čilost! Ukusna vabila so privabila obilo mladine. Saj je bil namen blag: dobiček za šolsko kuhinjo. Blago delo storiti in se zraven še pošteno veseliti, kdo bi to opustil? Došlo je gostov iz Celja okoli štirideset, iz Šmarij okoli deset in od drugod tudi precej. Prostori pri »starem Vrečarju« so bili seveda pretesni. Z vojaško godbo je bil vsakdo zadovoljen, posebno oni, kojim je stopila v noge. Sploh si pa videl zadovoljnost na obrazih gostov, prirediteljev in gostilničarja. Zadovoljni pa bodo tudi šolarčki. To je lep začetek in upamo, da slišimo kmalu o enakem zanimanju še za druge narodne naprave in društva. Mlademu pevsko-tamburaškemu spolku pa: živeli!

Iz Celja. (O postu) ne vam ničesar drugega važnega, kakor da bomo imeli pri nas ta teden sv. misijon. Spomlad prihaja, sicer še nevidno, in to bo lep začetek prerajeni zemlji. Začnimo z Bogom in blagoslova se smemo nadejati. Saj pa tudi čutimo vsak dan, da s svojo močjo ne dosežemo pravih uspehov. Bog nam ohrani edinstvo; potem smemo se zanesti, da še kaj premoremo. — Predpust ni zaostal za drugimi predpusti, zato je skrbel že prvič koledar, drugič pa še odbora »Čitalnice« in »Sokola«, katera sta nam preskrbela običajnih zabav in pustno nedeljo maškarado. Še veličastnejše bode pa prihodnje leto v »Narodnem domu«. — Gledišče se oživlja; diletanti se pridno vadijo in v kratkem se nam obeta drama v petih dejanjih. Če smo že toliko napredovali, zaupljivo smemo pričakovati »Narodnega doma«: — godne so nam moči! Gospod urednik, oglasil sem se jaz, ker ne vem, ali so vaši —s—i že vsi zaspali ali kaj. Pa brez zamere!

Iz Ptuja. (Dijaški kuhinji) so od dne 4. nov. počensji nadalje darovali p. n. gosposje in sl. društva: Menhart Jak., kapl. v Ormožu, 2 gl.; † prof. Kunstek v

Ptjuju, 5 gl.; Zupančič Drag., učitelj v Ptjuju, nabral 4 gl.; sl. odbor okr. zastopa v Ormožu 25 gl.; Heržič J., prošt v Ptjuju, 10 gl.; sl. okr. zastop v Slov. Bistrici 10 gl., sl. okr. zastop Ptjujski 200 gl.; prilično pogreba prof. Kunsteka: dr. Geršak iz Ormoža 5 gl., Mikl Al., trgovec v Ormožu, 2 gl.; Stabuc Jernej, kaplan pri Sv. Urbanu, 1 gl. 50; Kralj J., dekan v Zavrču, 5 gl.; Lendovšek M., duh. svet. in župnik v Makolah, 5 gl.; sl. posojilnica v Makolah 20 gl.; Korošec Fr., prefekt v Mariboru, 5 gl.; Wannaus J., trgovec v Radgoni, 3 gl.; Murkovič Fr., župnik pri Sv. Barbari v Halozah, 2 gl.; Bratuša Al., beneficijant, 4 gl.; Cilensek M., prof., 4 gl.; Črnko M., vikar 4 gl.; Ožgan, c. kr. notar, 4 gl.; dr. Ploi J., 12 gl.; dr. Schiffrer 4 gl.; Sedlaček, tajnik, 2 gl.; Šalamon Fr., mestni kaplan, 4 gl.; dr. Horvat 4 gl.; sl. odbor okr. zastopa v Št. Lenartu v Slov. gor. za 1895 leto 15 gl. — Hvala, Bog povrni!

Iz Zalca. (Čudna volitev.) Zadržno nedeljo je bila volitev za žalsko zadrugo; volijo vsi samostojni obrtniki iz Zalca, Petrovč, Griž, Velike Pirešice in Št. Pavla. In glej! vsled strasne agitacije in zvijače je zmagala v žalskem trgu nemčurska socijaldemokratska stranka! Žalostno, toda resnično! Komaj tri dni pred volitvijo so nekateri slov. obrtniki dobili vabila; med tem ko so se drugim prej delila od nekega možiceljna, kateri je na svojem potovanju obiskal le socijaldemokrate. Nekateri so se pred volitvijo hudovali na sedanjem načelnikom, a na dan volitve so pobrali svoja kopita; toda kljub temu bi bili zmagali, če bi se bilo volilo po listkih in če bi bila vlada poslala svojega zastopnika. Ko je tedaj na vrsto prišla točka o volitvi načelnika, upili so nemčurji in socijaldemokrati, naj pri starem ostane in glej čudo! Predsednik je ostal na svojem častnem mestu. Mi mu privoščimo to čast; usmilijo se nam vsi oni, ki morajo plesati, kakor gode njihov načelnik, Šušterič! — Sicer smo pa hvaležni, da je tako prišlo; prvič zato, ker vemo sedaj, kateri so značajni može in kateri ne; drugič, ker bodo vsaj sedaj nekateri krogi spoznali, da je tudi nam Slovincem treba zdravega krščanskega socijalizma. Naj se torej začnejo povsod ustanavljati katoliška društva!

Iz Slov. goric. (Razne vesti.) Gospod urednik! Ne čudite se mojemu molčanju; zima je huda, zima. In kakor jazbec sem tičal v svojem brlogu; a na Svečnico pride jazbec pred svoj brlog pogledat, kakó solnce vshaja; ako vshaja pod meglo, dobro, ako pa na jasnem, takrat se potegne še enkrat globokeje v brlog. Letos ni na jasnem izhajalo solnce, zatoraj tudi jaz upam na — svetlo. Priromalo je v moj brlog nemško pismo iz Št. Lenarta, katero je pisano v nemščini, pa v taki, da se Bogu usmili! V kratkem pismu o nekem »Vichbassu« je 33 debelih kozlov-pogreškov! Škoda za tega človeka, ki se nekaj dozdeva, posebno se štuli velikega pragermana, a vidi se, da bi mu ne škodovala šola. Ako bo želel se pravilne nemščine naučiti, ima lepo priliko, saj zidajo ondi velikansko šolo, radi katere se nekateri farani za — glavo prijemajo. Čital sem v časopisih, da so za to šolo sam svetli cesar položili lep donesek, a moj prijatelj — brlogar mi javi, da so na ono šolo, ko so jo spravili pod streho, razobesili dve majhni štajarski zastavici. No, kje je pa ostala — cesarska? Oj hvaležnost! — Na drugo predpepelnično nedeljo so kar trumoma hiteli ljudje k Sv. Ani, ter se glasno pomenkovali: kakó bo danes veselo. Tudi jaz prasnem za njimi, takoj mi je jasno, kaj je, namreč dosluženi vojaki so si napravili veselje. No, in res, lepo so izvedli, ker so si najeli sv. mašo. Po službi božji so imeli veselico pri narodnem gostilničarju gosp. Alojziju Senekoviču, kjer se je pokazalo, da tukaj na slovensko-nemški meji vlada lepa zastopnost, in v to je najboljša

pomoč lepo branje. Nemci beró najbolj »Sonntagsbote«, a Slovenci zvečinoma »Slov. Gospodar«. In kateri narodi beró dobre časopise, se tudi ne preganjajo. Imeli so tudi slavolok z napisoma: »Vse za vero, dom, cesarja«, in: »Viribus unitis«. Zares lepó, oh, da bi le vsi vedno delovali v to, da bi se sv. vera širila, dom branil in svetli cesar spostovali, ter takó združenimi močmi — viribus unitis — prispevali v čast Bogu, v blagor domovine in mile nam Avstrije. Rek »viribus unitis« priporočam tudi cerkvenim pevcem in pevkam pri Sv. Ani, naj gledajo, da se tudi njim podaje — v čast božjo rek »zúruženimi močmi!«

Iz Vičave pri Ptuj. (Bela žena.) Dne 28. svečana je v 55 letu svoje starosti Marija Krivec, žena značajnega rodoljuba in posestnika, previdena s sv. zakramenti, zaspala mirno v Gospodu. po mučni bolezni Nemila smrt je vzela vrlému možu blago družico, skrbno in dobrotljivo mater njenim otrokom, katere je v pravemu krščanskem duhu vzgojila. Priča temu so starejši sin, g. misijonar Vinko v Ljubljani; mlajši sin pa posnema vzglede rajne matere in se ravna po njenih naukih, kajti on je vzgleden in pošten mladenič, ki se trudi in deluje kot odbornik »bralnega društva« v Krčevini in skrbno brani pravice slov. naroda v tukajšnji okolici. Kako je bila ranjka spoštovana in priljubljena ne samo od bližnjih sosedov, temúč od vseh tukajšnih faranov, je pokazal slovesni pogreb, kojega se je nad 200 oseb raznih stanov, akoravno je bila slaba pot, udeležilo. Pred hišo žalosti so zapeli pevci (mešan zbor) prav ganljivo žalostinko, kojo je vglasbil tukajšnji organist po besedah And. Praprotnik-ovih. Marsikomu se je rosilo oko, ker zgubili so domači zvesto ženo, skrbno mater in dobro gospodinjjo. Naj v miru počiva!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. V državnem zboru so poslanci vsprejeli proračun naučnega ministerstva. Poslanec Chotkowski je zahteval, naj se na ljudskih šolah več ur podučuje veronauk. — V odseku za volilno preosnovo je izjavil grof Badeni, da gledé na število poslancev v novem razredu vlada nič ne prijenja; in njegova je obveljala. — Pri občinskih volitvah so kristijani v 3. razredu z vsemi 46 kandidati zmagali, v drugem pa z 32. Danes voli 1. razred. Kristijani bodo gotovo imeli v mestnem zastopu dvetretjinsko večino.

Češko. Vladni listi priporočajo, naj se na Češkem ustanovijo dvojezične srednje šole, da se v teh Nemci in Čehi drug na drugega privadijo. Na ta način mislijo napraviti v deželi mir in spravo. Ne bode slo!

Štajarsko. V Gradcu je umrl kanonik J. Wöhr, predsednik društva katol. rokodelskih pomočnikov. — Na glavnem zboru kmetijske družbe so nekateri hudo prijemali one liberalne poslance, ki so zakrivali, da deželni zbor letos ni sklenil nove lovske postave.

Koroško. Dne 23. febr. je bil dobro obiskan skod v Črni, katerega je priredilo slov. katol. politično in gospodarsko društvo, in glavni zbor katol. delavskega društva v Prevalji. — V Svincu in Šmohoru snujejo podružnici »Südmarke«.

Kranjsko. Katol. politično društvo bode glavni zbor imelo še le po Veliki noči. — Trgovinska zbornica je svojim predsednikom zopet izvolila g. J. Perdana. — V Ljubljani je preveč krošnjarjev, ki škodo delajo domačim trgovcem.

Primorsko. Te dni je v Gorici izšel imenik porotnikov. V imeniku je mnogo Italijanov, ki slovenski ne znajo; pač pa ondi manjka prav mnogo Slovencev, ki so na Goriškem sposobni za porotnike.

Hrvaško. Dr. Ante Starčević, ki se je vedno boril za neodvisnost Hrvaške, je v Zagrebu umrl. Pogreb je bil v nedeljo. Prišli so zastopniki iz vseh krajev Hrvaške, iz Istre, iz Gradca in z Dunaja.

Ogersko. Te dni so imeli ogerski škofje posvetovanje. — V državnem zboru proračunska razprava počasi napreduje. — Ob 1000letnici bodo magnetje in poslanci morali priti v budimski dvorec. Evropski vladarji se ne bodo na to slavlje povabili, ker se ga niti vojaki ne smejo udeleževati.

Vnanje države.

Rim. Papežu so oni dan kardinali izrazili voščila ob 18. obletnici kronanja. V odgovoru so sv. oče izrekli nado, da se kmalu doseže edinost v razkolnih škofijah, ter posebno obžalovali, da je bolgarski knez žrtvoval dušo svojega sina za svetno politiko.

Italijansko. Celih 90 milijonov je izdalo ministerstvo za afriško vojsko, ne da bi to dovolili poslanci. In spet se strašanska nesreča poroča iz Afrike. Dne 1. marcija so pri Adui Šoanci laško vojsko po krvavi bitki popolnoma premagali. Lahki so izgubili nad 3000 mož, 2 generala in 56 topov. Vsled tega so po laških mestih bili včeraj krvavi izgredi.

Francosko. Za vlado so nastale nove težave. V proračunsko komisijo so voljeni skoro sami nasprotniki progresivnega davka, torej nasprotniki vlade. Sicer pa škoda, da se ne uvede progresivno obdačevanje, ki zadene v prvi vrsti bogatine!

Belgijsko. Novi ministerski predsednik je postal de Smet de Nayer. Dasi se liberalci veselé, da je odstopil Burlet, vendar je novi ministerski predsednik tudi zmeren katoličan.

Angleško. Vlada zahteva letos za vojsko 5 in pol milijona sterlingov več, kakor lani. — Irski poslanci odločno zahtevajo pravice za uboge katoliške Irce; pa kaj, da govorijo gluhim ušesom!

Nemško. V Berlinu je bil te dni v treh katoliških cerkvah misijon. — Naučni minister je izjavil, da nikakor ne more dovoliti vpeljave poduka v poljskem jeziku na srednjih in ljudskih šolah. Krivica! Ali nemški »rajh« stoji na tako slabih nogah?

Rusko. Vrhovni poveljnik v Moskvi, general Kostanda, je te dni strogo prepovedal vsako nečloveško ravnanje z vojaki. Vsled tega ga nekateri starokopitni listi napadajo. No, saj tudi v Rusiji ni vse sveto.

Bolgarsko. Radikalci niso s Ferdinandom zadovoljni, čeprav je dal sina popravoslaviti. Nezadovoljni bodo pa tudi vojaki, ako postanejo polkovniki oni častniki, ki so se udeležili zarote proti knezu Aleksandru in se te dni vračajo z Ruskega.

Turško. Na Kreti še so vedno nemiri. Kakor navadno, Turek vso krivdo zvrča na kristijane. — Oni dan so Turki obkolili v Marzovanu armenski del mesta in zahtevali, naj se Armenci pomohamedanijo. Kakih 500 Armencev je to storilo. Nad 150 pa so jih Turki pobili, ker niso hoteli zatajiti krščanske vere.

Špansko. Vlada je razpustila parlament ali državni zbor. Volitve bodo dne 12. in 20. aprila. — Španci so sila poparjeni, ker je senat severoameriških držav pripoznal ustaše na Kubi za vojskujočo se oblast. — Te dni je znova prišlo na Kubo 10tisoč španskih vojakov. Vsa vojska stane dozdej Špance 300 milijonov. Bog ve, kdaj še je bode konec.

Za poduk in kratek čas.

† Božidar Kurbos, vzgleden Slovenec.

Prijatelju v spomin spisal Zorán Ciriljev.
(Dalje).

Velike so nevarnosti za nezkušenega mladeniča v velikem mestu, kakor je Gradec. Zato je pač odsvetovati slov. dijakom, da bi zahajali v Gradec, kjer se toliko nedolžnih Slovencev in Slovenk za vedno pokvari in se je že marsikateri nadepolni slov. dijak izgubil. Meni samemu je znanih več slučajev. Božidar pa je trdno stal, tudi v tujem pokvarjenem mestu ni zabil Boga in Marije, kateri se je vedno rad priporočal.

Ljubezen do maternega jezika ga je naklonila, da je tudi pesmice zlagal. Z njimi nas je navduševal za rodoljubno delo. Domovina kliče z milim glasom svoje sinove in hčerke na delo in

Besedam vzvišenim in njih milobi
Kedó zamogel bi srce zapreti,
Ko v bedi vidi narod svoj ihteti?
Nikdo, ki kri slovenska v žilah teče
Še čista mu, ki nikdar ne odreče
Pomagati Slovincem k boljši dobi.

Kedar se mu je slabo godilo, ni obupaval, temveč se je tolašil in pel:

O nada, sladka nada,
Nebeška ti devica,
Ti vedno najzvestejša
Si moja tolažnica.

Človeku se je treba utrditi, da se nobene nesreče ne ustraši, kajti

Kjer vihar
Nezgod nikoli ne razsaja,
Tam ni prave sreče staja.

Tako in enako si je šestokrat zapel rajni Božidar Kurbos sebi v tolažbo, a drugim v vspodbudo.

Ko je dovršil gimnazijo, se mu je odprla pot v življenje. Kam bo jo krenil, kje si iskal sreče?

Srčne želje so ga vleklo v bogoslovje; zato prosi za vsprejem in dne 1. oktobra tudi pride v Maribor. Ali le nekaj ur se mudi v bogoslovju. Kako to? Ker je bil že priletel vstopil v gimnazijo, so ga v šesti šoli potrdili za vojaka, pa mu zajedno dovolili, da lahko skonča svoje študije, a potem mora takoj obleči vojaško suknjo. Božidar je prosil in prosil, da bi mu dovolili služiti le eno leto, toda nič ni pomagalo, moral je na tri leta k vojakom. Trije bratje so že odslužili vojaške, in sedaj naj bi še najmlajši pokusil vojaški kruh. Oj kako težko mu je bilo pri srcu! Vsi upi so mu splavali po vodi, čutil se je zapuščenega. Dolgo že ni imel očeta in draga mati se mu tudi že kot sedmošolcu umrli. Ko je prišel v Gradec k vojakom, je bil zelo žalosten. Dolgo let se je mučil in mučil, a sedaj je bil uvrščen med neolikane kmečke fante. Večkrat je prihitel k meni in se mi potožil. Sčasoma se je udal v svojo osodo in se privadil vojaškemu življenju. Dve leti je služil pri vojaki, potem je pa nekaj časa podučeval slovenščino v kadetski šoli v Liebenau pri Gradcu. Pri vojaki se je vrlo obnašal; ljubili so ga tovariši in predstojniki.

Ko je bil odpuščen od vojakov, je zopet prosteje dihal. Toda kam sedaj? Za bogoslovje se je smatral prestarega, zato je šel k pošti. Tu je bil prav zadovoljen. Ali nesreča ni mirovala. Nekega dne se ga polasti huda mrzlica, na to začne bruhati kri in kmalu popolnoma zbolí. Čez nekaj časa toliko okreva, da more v domovino k svoji omoženi sestri. Iz Gradca mi je takrat pisal kaj ganljivo pismo. Opisavši svojo nesrečo pravi: »Žalostna je moja osoda in tolažbo najdem še samo v pregovora: Bog tepe, kogar ljubi.« Tudi v svoji bolezni ni pozabil domovine, o čemur pričajo naslednje vrstice iz njegovega pisma: »Vse vara človeka

in se še mnogokrat norčuje nad njegovimi čuti, ali domovina ti ostane vedno odkritosrčna in te vsakokrat enako milo in ljubo vsprejme v naročje, da si srce razveseliš. Njo ljubiti in braniti ti nese gotove in dobre obresti. — Zdravstvuj mi, moj mili, da, ako jaz padem pod koso — Ti za oba deluješ za najin uzor.«
(Dalje prih.)

Smešnica. Nekdo je pripovedoval, da je treba človeka, ki je zmrznil, drgniti s snegom. Nato vpraša nekdo: »Kaj pa bi bilo, ako bi se kaj tacega zgodilo po leti?«

Razne stvari.

Domače. († Nadvojvoda Albreht Salvator), svak cesarjeve hčere Valerije, je umrl dne 27. februarja v 25. letu svoje dobe v Bolcanu na južnem Tirolskem. S cesarsko hišo žaluje tudi vedno udano slovensko ljudstvo.

(Gospod poslanec Fr. Robič) je bil dne 27. februarja izvoljen v proračunski odsek državnega zbora. Ta odsek je med vsemi odseki gotovo najvažnejši.

(Hrvaško-slovenski klub) državnega zbora si je predsednikom izvolil dne 29. febr. gospoda poslanca dr. Bulata, rodom Dalmatinca.

(Za novo celjsko gimnazijo) so glasovali v državnem zboru dne 28. febr. Za proračunsko poglavje s celjsko postavko vred je bilo oddanih 141 glasov, proti pa 108.

(Kmetijske zadruge). Poljedelski minister grof Ledebur je državnemu zboru predložil vladno predlogo o kmetijskih zadrugah, ki se je izročila dotičnemu odseku. Kjer imajo v deželnih zborih prijatelji kmetov odločilno besedo, ondi dobi ta postava pravo lice, drugod pa ne.

(Duhovne vaje odložene). Že napovedane, duhovne vaje na Vrnskem so zavoljo nalezljivih boleznij škrlatice, blekov in zavratne davice odpovedane in na poznejši čas preložene.

(Iz deželne hiralnice v Vojniku) je pobegnila dne 15. febr. 44letna Genovefa Bobnar, doma iz Št. Pavla pri Bolski.

(Nova žendarska postaja) se je te dni ustanovila v občini Oplotnica pri Konjicah ter je že začela svoje delovanje.

(Pri Sv. Petru niže Maribora) so imeli zadnje tri dni pusta v župnijski cerkvi izpostavljeno presv. Rešnje Telo. Prva sv. maša je bilo ob 6., druga ob 1/2 10 uri; zvečer pa pridiga z blagoslovom. Udeležba je bila obilna.

(Gledé ljudskih šol) v Gornjem gradu in pri Novi Štiti je deželni šolski svet odredil to-le: Postavnim zastopnikom vsakega otroka je na prosto voljo dano izjaviti se, da se dotični otroci poduka v nemščini ne udeležijo. S tem se imajo dotični šolski vodje v začetku šolskega leta obvestiti.

(Občinske volitve v Kamnici) pri Mariboru so danes teden za Slovence neugodno izpadle, ker so večinoma izvoljeni mariborski »purgarji«. Vendar pa je propadel nemški gospod Britkovič.

(Šolska vest.) V Poličanah je bila vsled ukaza okrajnega glavarstva v Mariboru ljudska šola za nekaj časa zaprta zaradi ošpic.

(Vlak povozil.) Zadnje soboto, dne 29. febr. je poštni vlak št. 7 ob pol osmih zvečer v Mariboru blizu mosta čez Dravo zagrabil mizarja Petra Ciringerja, ko se je ta vračal od dela domov po železniškem tiru in ga povozil. Siromaka so našli mrtvega.

(Zapriseženje redarjev.) Dne 1. marcija so bili v mestni hiši v Mariboru zapriseženi vsi mestni redarji vpricho župana Nagyja.

(V Središču) bode v petek, dne 20. marcija ob 9. uri predpoldne na trgu pred rotovžem sejem za dopolnitev vojaških konj. Kupovali se bodo kavalerijski dopolnilni konji za povprečno ceno 325 gld., artilerijski konji za vprego in podčastniški za jahanje pa za ceno 350 gld. Za kavalerijo morajo biti najmanj 158 cm ali 15 šak, artilerijski konji pa 161 cm ali 15¹/₂ šake visoki.

(Duhovniška sprememba.) Čast. g. Jožef Valenčak, dozday župnik v Pernicah, je dobil župnijo Sv. Jerneja pri Konjicah.

Društvene. (Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali: g. dr. F. Ferk, zdravnik v Mariboru, 50 gld.; g. Jakob Caf, dekan pri Sv. Tomažu blizu Velike Nedelje, 3 gld.; g. Anton Lacko, župnik pri Sv. Križu na Murskem polju, g. Fr. Murkovič, župnik pri Sv. Barbari v Halozah, po 2 gld.; g. Jožef Kotnik, župnik v Olimju, 6 (ne 2) gld.; g. Jakob Košar, vpok. župnik v G. Polskavi, 2 vreči krompirja. Bisarjanci in Vidmenčani pri »soseski« nabranih 3 gld. 10 kr. Bog plati!

(Društvo za zidanje) nove župnijske cerkve Sv. Jurija ob Ščavnici je lani nabralo 1646 gld. 18 kr. Vsa svota znaša ob koncu tretjega upravnega leta 8086 gld. 96 kr.

(Poročilo posojilnice v Brezicah.) Lani je prosilo 532 strank za posojilo v znesku 68.626 gld. Nacelstvo je v 43. sejah dovolilo 350 zadružnikom 44.906 gld. 341 zadružnikov je plačalo upravnih deležev 1705 gld. 19 zadružnikov je plačalo glavnih deležev 585 gld. Denarnega prometa je bilo z nakupom »Narodnega doma« 194.359 gld. 45 kr.

(Sadjerejsko prednašanje.) Društvo »Kmetovalec« v Gotovljah naznanja, da bode v nedeljo, dne 8. marcija točno ob 3. uri popoldne v prostorih g. Iv. Kopriva v Gotovljah slavnoznani sadjerejec in nadučitelj g. Fr. Praprotnik prednašal o sadjereji. Ker se ne bodo posebna vabila razpošiljala, vabimo torej vse p. n. prijatelje sadjereje tem potom k mnogobrojni udeležbi.

(Kat. podp. društvu v Celju) so za srečke vplačali sledeči p. n. gg.: Mat. Osenjak 42 gld.; kanonik K. Hribovšek 20 gld.; kaplan Fr. Pečnik, župnik Ivan Kapler, c. in kr. vojni kaplan R. Marzidovšek, stolni župnik J. Bohinc, dekan Jož. Jurčič, župnik M. Slekovec, župnik A. Rodošek, dekan J. Kralj, nadžupnik A. Fröhlich, provizor V. Kolar, župnik M. Karba, po 10 gld.; dekan T. Mraz 9 gld., župnik M. Osenjak in korvikar A. Cestnik po 5 gld.

(Za društvo duhovnikov) vplačali so meseca februarja č. gg.: prof. Jak. Kavčič 40 gld., prof. Jož. Atteneder 23 gld. (ustan. dopl.), Krančič Ivan 23 gld. (ustan. dopl.), Zagajšak Jož. 20 gld., (letn. do 97), Repolusk Fr. 13 gld. (letn. do 97), Šlander Anton 6 gld. (letn. do 1903), Kokelj Al. 5 gld. (letn. do 99), Šlamberger Lovro 3 gld., Fišer Andr. 2 gld., Vraz Ant. 1 gld.

(Dve novi planinski koči) namerava »Savinjska podružnica« postaviti letos: Gornjegrajsko na Smrekovcu (1470 m) na Menini Planini in Mozirsko na Golčki Planini (1500 m) nad Mozirjem.

(Ormoška ženska podružnica) sv. Cirila in Metoda ima občni zbor v nedeljo, dne 8. sušca ob 3. uri popoldne v ormoški čitalnici z navadnim dnevnim redom. Po občnem zboru se bode na družbin korist in sicer ob 6. uri zvečer predstavljala igra: »Županova Micika«. Po igri petje, deklamacija in prosta zabava. Vstopnina k igri za osebo: sedež 40 kr., stojišče 20 kr.

Iz drugih krajev. (Prst božji.) Ko je leta 1870. kralj Viktor Emanuel vzel papežu Rim, morali so mu papeževi vojaki izročiti vse puške. To orožje pa je laški kralj pred nekaterimi leti podaril abesinskemu kralju Meneliku. Torej z nekdanjimi papeževimi puškami zdaj Abesinci zmagujejo Lahe! To je več nego slučaj!

(Karlon in tovariši) so zahtevali v državnem zboru, naj se kraji Dunowitz, Fohnsdorf in Zeltweg uvrstijo v mestno skupino. Naši poslanci jih bodo gotovo podpirali, a nemški konservativci pa bodo naše, naj se na Spod. Štajarskem vsi trgi uvrstijo v mestno skupino.

(»Zora«, list slov. katoliškega dijaštva, izhaja zanaprej samostojno in sicer štirikrat na leto. Stane 80 kr., ki se naj pošlejo upravniku, g. P. M. Valjavcu na Dunaju (V., Matzleinsdorferstrasse 76, III., 31). List zlasti čast. duhovščini v podporo priporočamo.

(Stoletnica.) V nedeljo je bilo sto let, kar se je v Polhovem Gradcu na Kranjskem rodil znameniti slov. skladatelj Gregor Rihar, čegar pesmi še se danes rade pejejo.

(Uspeh slovenščine na Dunaju.) Pri 150-letnici Terezijanske akademije na Dunaju so gojenci deklamovali v vseh avstrijskih jezikih. V slovenskem jeziku je deklamoval pesem »Avstrija moja« Odo marki Gzani, učenec I. razreda. Ko je prenehal, nastalo je navdušeno odobravanje med odličnim občinstvom. Tako torej najvišji gospodi mila slovenščina dopada, in mi bi se je naj sramovali? Nikdar in nikjer!

(Dva brata na smrt obsojena.) V Ljubljani so v soboto porotniki na smrt na vislicah obsodili brata Alojzija in Mihaela Breznika, ker sta svojega strica Fr. Pavliča zavratno ubila.

(300letna pravda) se vrši na Bavarskem v občini Burgsinu. Začela se je dne 21. junija 1595, ko je občina vložila tožbo zoper gospode pl. Thüngen zaradi nekega gozda, ki sedaj je vreden več nego dva milijona mark. Prvič se je zglasila razsodba že leta 1597. v korist občini. Graščaki so naredili priziv. Zadnjič so imeli razsodni dan 20. dec. 1895; a preloženo je bilo vse na dan 19. junija t. l.

(Nove vrste zvonove) v zvonikih so jeli rabiti na Francoskem. Njih oblika je cevka. Zlasti porabni so zato, ker zavzemajo v zvoniku le malo prostora in ne potrebujejo tolikega tramovja. Na ta način majhni zvoniki dobé lahko lepo zvonjenje z mnogimi zvonovi. Glas je jako prijeten, zategnjen.

(Redek lov.) Dne 20. febr. je ujel neki ribič v Poljanski Sori blizu Škofje Loke na Kranjskem velikega sulca, kateri je tehtal 14 kg in bil 113 cm dolg.

(Obrtno šolo) za mehaniko in tehniko name-rava država ustanoviti v Ljubljani. Izvrstno! Dozday so bili naši ljudje po obrtnih delavnicah samo navadni delavci, tuji pa vodje; s to šolo mora priti drugače.

(Novodobni pagani.) Leta 1894. je v Berlinu, glavnem mestu razsvetljene Nemčije, ostalo 7tisoč otrok brez sv. krsta.

(Poprava ljubljanskih župnih cerkvâ in njih zvonikov) se prične začetkom aprila. Vlada je dala peterim župnim cerkvam 108tisoč gld. državne podpore.

(Nenavaden slučaj.) Te dni sta povrgli dve svinji suffolk-plemena v okolici ljubljanski vsaka po devetnajst mladičev. Svinji sta obe iz enega gnezda.

(Promet na dolenjskih železnicah) je bil v minolem mesecu gledé obojnega prometa ugoden, in ni za onim v enakem mesecu prošlega leta skoro nič zaostal.

Loterijske številke.

Trst	29. februarja 1896:	47, 27, 20, 3, 66
Linc	»	76, 81, 55, 29, 43

Oznanilo.

Dne 12. sušca t. l. ob 10 uri predpoldnem se boče pri Sv. Jakobu v Sl. g. zidanje nove šole trirazrednice s stroškovnim prevdarkom 13000 gld. ne nižji dražbi podjetnikom oddalo. Stroškovni prevdarek, načrt in pogoji so pri šolskem voditelju na ogled. Načelnik kr. šol. sveta.

Fant 15 let star, slovenskega in tudi nekoliko nemškega jezika zmožen in z dobrimi šolskimi spričevali iz realke bi rad vstopil kot učenec v kako štacuno z mešanim blagom. Več pove upravn.

V najem se da dobro obiskovana gostilna, primerna tudi za trgovino na Tezni pri Mariboru. Več se izve tamkaj pri lastniku hišna št. 2.

Naznanilo,

s katerim se naznanja, da je visoko c. kr. namestništvo dovolilo občini Vuherski v okraju Marenberg na Štajarskem dva živinska sejma in sicer dne

10. marcija (na dan 40 mučenikov) in 4. septembra (na dan sv. Rozalije)

vsakega leta.

Da bi kupci in prodajalci se prav obilno udeležili, prosi prijazno

Občinsko predstojništvo v Vuhredu, dne 24. svečana 1896.

Občinski predstojnik:
Jožef Widmoser.

2-2

Najlepše darilo

za

godovne in svečane prilike.

Oljnat portret 85x75 cm

Antona Martina Slomškega,

najfineje po najboljšem izvirniku izveden, na plavno napet, v zlatih kovinsko-barok, antik-barok ter črnih zlato okrašenih okvirih po 10, 12, 15 in 18 gld., dobiva se v trgovini

D. Hribarja v Celji.

Kaj je Anton Martin Slomšek Slovincem, bilo bi preveč govoriti. Njemu se imamo zahvaliti za družbo sv. Mohora; njemu se zahvaliti za najboljše in najlepše pedagoške spise in domovinsko ljubezen v nemajoče pesni. On bil je najodličnejši buditelj naroda, in najbolj vneti zagovornik pravic Slovincem. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez slike tega slavnega moža, ki je in ostane vedni ponos in dika Slovincem. 10—10

Najobilnejša zaloga

vseh običajnih vrst klobukov za moške in dečke.

Posebnosti za lovce in turiste lodni klobuki

gospodov Josip Pichler-jevih sinov, c. in kr. dvornih zalagateljev v Gradcu.

ZAHVALA.

Podpisana žalujoča rodbina se pristrčno zahvali čast. gg. o. Karolu Belšak-u in o. Francu Kukec-u za spremstvo, potem g. organistu in pevkinjam za ginljivo petje in sploh vsem udeležencem pogreba prerano umrle žene, oziroma matere

Marije Krivec.

Žalujoča rodbina.

Vičava pri Ptuj, dne 2. marcija 1896.

Priporočā

se cerkven pozlatar, domačin,

ALOJZ ŠKET,

grajske ulice št. 6. v MARIBORU, grajske ulice št. 6.

Posojilnica v Trbovljah,

registrovana zadruga z neomejenim poroštvom sklicuje redni občni zbor v posojilnični pisarni na četrtek, dne 12. sušca ob 10. uri predpoldan s sledečim vspeedom:

1. Poročilo načelstva in poterjenje letnega računa.

2. Volitev načelstva in nadzornikov.

3. Predlogi in nasveti.

Trbovlje, dne 28. svečana 1896.

Načelstvo.

V žganjariji

Henrika Witzler-ja,

lesotrčca v Gornji Hoči, se vsakovrstno žganje po jako nizki cenl dobi. 1-13

Singerjev šivalni stroj se proda v Mariboru, pošne ulice, št. 4 pri gradler-ju. 1-2

Na posodo

bi se vzelo 1500—2000 gld., za 7 odstotkov obrestovalo, in zamore se tudi vknjižiti na tretje mesto.

Gospod, gospa ali gospodična

dobi prav po ceni hrano. Posebna soba. Ljubezniv vsprejem v obitelji. Več se zve v tiskarni sv. Cirila.

Gostilna

s tobakarno pri glavni cesti, s hlevom in zemljiščem, vse v dobrem stanju, je na prodaj. Zelo primerno za penzionista. Več se izve pismeno pri lastniku „F. P. štv. 10.“ Poste restante Oplotnica. Štajarsko. 2-4

Ravnokar je izšla gospodarska, 74 strani obsegajoča, prav poljudno pisana knjižica s 6 podobami:

Gospodarske izkušnje,

sadjerejske, zlasti vinogradniške.

Spisal

SIMON GABERC,

župnik Framski.

Knjižico prodaje tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Stane 20 kr., po pošti 3 kr. več.

Pri naročbi se naj znesek pošlje v markah.

Učenec z dobrimi šolskimi spričevali, zmožen slovenskega in nemškega jezika, vsprejme se v štacuni raznega blaga pri Antonu Freissmuthu v Cmureku. 2-2

Razne

uradne pečate

najceneje priskrbi

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Služba organista in cerkovnika

se takoj odda. 2-2

Cerkveno predstojništvo Teharje pri Celju.

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporočā

tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Največja izbira

vsega

klobučinastega blaga

kakor: čišmov, škornjev, svalkov, podplatov, pivnih skodelic, cedil, klobučine za tehniške svrhe itd.

Poprave se na najpopolnejši način izvršijo.

Naročbe od zunaj se najhitreje izvedejo. 5-10

Vabilo.

Načelstvo Marenberške posojilnice naznanja, da se vrši dne

11. sušca 1896

ob 3. uri popoldne redni letni občni zbor s sledečim vspeedom:

- potrjenje letnega računa;
- razdelitev čistega dobička;
- izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika;
- Razni nasveti.

Ako nebi prišlo zadostno število udov ob 3. uri, vrši se ob 4. uri s istim vspeedom zborovanje z došlimi udi.

Načelstvo.

Občni zbor

„Hranilnega in posojilnega društva v Ptuju“ bo v sredo, dne 18. marcija t. l. ob 10. uri dopoldne v zadružnih prostorih.

Dnevni red:

- Poročilo načelstva.
- Poročilo nadzorstva.
- Volitev načelstva.
- Volitev nadzorstva.
- Nasveti.

Če k občnemu zboru ob 10. uri nebi prišlo zadostno število zadružnikov, da bi mogel sklepati, se skliče ob 11. uri istega dne z istim dnevnim redom v zadružnih prostorih drugi občni zbor, kateri sme brezpojno sklepati.

Za pobožnost

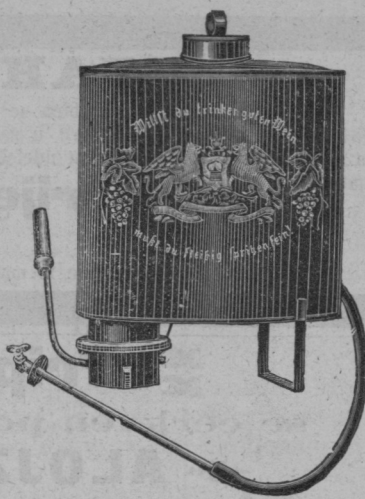
Matere božje VII žalostij

in bližajoči se post priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru
Fr. Bezjakov molitvenik

„Žalostna Mati božja“.

Ta knjiga v 6. natisku obsega poduk o češčenju žalostne Matere Božje, pobožnost sedem petkov, razne molitve in pesmi, ter stane vezana v polusnje 70 kr., z zlatim obrezkom 80 kr. in v usnje z zlatim obrezkom 1 gld. 40 kr.

Priporočam svoje doma izdelane,
4 $\frac{1}{2}$ kilo težke, bakrene

vakuum

peronospora - brizgalnice,

komad **12 gld.** Kdor vzame 6 komadov, dobi 7 $\frac{1}{2}$ % odpustka. 1500 komadov že v rabi.*

Bakrene plošče, cevi, izdelani kotli za žganje in pranje vedno v zalogi.

A. Fiebiger,

kotlar koroške ulice 6,
v **MARIBORU.**

Karol Tratnik,

pasar in srebrar

stolne ulice v Mariboru (Domgasse) št. 1.

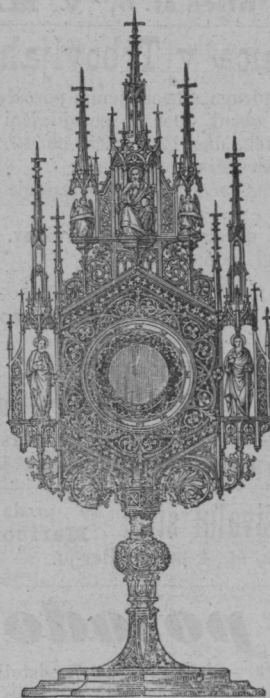
priporočam se prečastiti duhovščini, cerkvenim predstojnikom in dobrotnikom za naročila

cerkvenih orodij in posode,

katero izdelujem iz zlata, srebra ali bronza, ali iz pozlačenih ali posrebranih drugih kovin na primer: monštrance, kelihe, ciborije, lustre, svečnike, križe itd. v različnih slogih po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah.

Staro cerkveno orodje in posodo posebno dobro popravljam, pozlatim ali posrebrim v ognju.

5-12

☛ Za vse svoje izdelke jamčim. ☚

J. Pserhofer-jeva lekarna „Zum goldenen Reichsapfel“ Dunaj, I., Singerstrasse Nr. 15.

J. Pserhofer-jeve

Teločistilne kroglice, nekdanj imenovane **kričistilne kroglice,** staroznano, lahko teločistilno domače sredstvo.

Teh kroglic stane: **Jedna škatljica s 15 kroglicami 21 kr.,** **jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr.,** pri nefrankovani pošiljavi po povzetju **1 gld. 10 kr.** — Ako se denar naprej pošlje, stane s prosto pošiljativjo vred: **1 zavitek kroglic 1 gld. 25 kr.,** **2 zavitka 2 gld. 30 kr.,** **3 zavitki 3 gld. 35 kr.,** **4 zavitki 4 gld. 40 kr.,** **5 zavitkov 5 gld. 20 kr.,** **10 zavitkov 9 gld. 20 kr.** (Manj, kakor eden zavitek se ne pošilja.)

Prosimo, da se izrečno zahteva ☛ „**J. Pserhofer-jeve teločistilne kroglice**“ ☚ in paziti je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis **J. Pserhofer** in sicer v **rdečih** pismenih, kateri je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja. 1 posodica 40 kr., prosto poštine 65 kr.

Trpotčev sok, ena steklenica 50 kr.

Balzam za golšo, 1 steklenica 40 kr., poštine prosto 65 kr.

Stollovi Kola-izdelki izvrstnih krepčal za želodec in živce. 1 liter Kola-vina ali eliksirja 3 gld., $\frac{1}{2}$ litra 1 gld. 60 kr. $\frac{1}{4}$ litra 85 kr.

☛ Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še vse druge domače in vnanje farmacevtske specialitete, naznanjene v avstrijskih časopisih, in ako niso v zalogi, se na zahtevanje na tanko in najceneje naročajo.

Razpošiljanja po pošti se točno odpravljajo proti gotovini, večja naročila proti povzetju.

☛ Pri dopošiljavi denarja (najboljše po poštni nakaznici), stane poština dosti manj, kakor po povzetju. ☚ 12-12

Britka želodčna tinktura, (nekdanj življenska esenca ali praške kapljice imenovana.) Rahlo mečilo, ki budi in krepča želodec pri slabem prebavanju. 1 steklenica 22 kr., dvanajstero 2 gld.

Balzam za rane, 1 steklenica 50 kr.

Fijakerski prsni prašek, 1 škatljica 35 kr., poštine prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuje izvrstno rast las, 1 škatljica 2 gld.

Zdravilni obliž za rane bivšega prof. Stendela, 1 posodica 50 kr., poštine prosto 75 kr.

U iverzalna čistilna sol A. W. Bullricha, domače sredstvo proti slabi prebavi. 1 zavitek 1 gld.